

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande onverscheydelijcke vereeninghe haerder siele met Goedt. Dat IX.
Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

116 Het II. boeck vanden invloet des
heyt van sulcken excellente int minste soude
weerdelijck connen raken oft wtducken.

Vande onverscheydelijke vereeninghe
haerder siele met Gode.

DAT IX. CAPITEL.

Niet langen tijt daer na te weten/ inden ba-
sten als ic wederom dooren sware cranc-
te bedde lach/ ende de andere susters met anden
dingen becominert zynde / ic ouersulcis allen
was. Hy de Heere die niet en can verlaten di
van menschelycke hulpe ende vertroostinge ver-
laten zyn/was by my/waer makide dat vader
Propheet die seyt: Ic ben met hem inde tribulati-
Hy verthoonde wt de slincker syde als wt hu-
binnenste van sijn ghebenedijdt herte eenen wo-
bloet eender riuiere van cristalijnsche supne
heyt ende vastacheyt/ de welcke voortscomen-
bedecte de eerweerdighe boest / al oft eenen ka-
kant hadde geweest/ende was doozluchtighan-
gout/ende roosenverwe / die nu d'een/ mi d'au-
der als weerschijn gelept werden. Onder welcke
dingen de Heere geseyt heeft. V cranc heyt di
ghy lijt die heylight v siele daer dooz/inder bo-
gen/dat soo wannier ghy om mijnen wille mi
v gepeysen/woordien/ en wercken/v te nedergel-
tot andere/ al oft ghy verder vā my wech ging
ghelyck vande riuiere vertoont is: alsdan gelij-
de gulde ende roose verwe schijnt dooz de crista-
lijne supnerheyt / sal die medewerkinghe van
mijn gulde Godtheyt ende de holmaeetheyt do-
liidsaeinheyt van mijn roos-berwige menschen
maken dat alle uwe wercken my sullen bego-
ghen dooz de puericheyt van v meyninghe.
weerdicheyt van dat cleynste biesken dat opgh
nom

Een ver-
openba-
ringhe.

De cranc
heydt
maect
heyligh
de godt-
vruchtige
siele.

Godt aen
siet in
ons de
suyerthz
van mey
singhe.

women wort dooz dat vernaechte costelyck ghesteente der hemelscher eeldommen / van het slyc der straten om met dat ghevoeght te worden. O wtneinentheyt van dat cleyn blomke/het welcke de strale der sonnen tot haer treckt int de waerachtighe plaetsen al oft sy daer inede wilde blincken! O salicheyt van die salige ende gebenediche acht/hoe wel hy alnachtich is int scheppen/ dat hyse nochtans soo soet trekt en vereenigt/ die met hem salchinakende. Wie siele segge ick: die hoe wel sy verciert is met sijn veelt ende ghelickenisse/nochtans so verre van hem verscheden is / als verscheden is het schepsel van den Schepper / ende daerom is sy dupsentfout ghe. Luckich die ghegont wort in sulcken staet te volstaen/tot den welcken ick helaes (gelyc ic sorget) niet eenen oogenblic tijts en ben gecomen:maer Een heit wensche dat de Goddelijke bermhartieheyt geerte van my gonne de gawe van inners eenigherhande een godgracie / door de verdiensten vande ghene die hy vruchtige langen tijt (gelyc ick hope) in sulcken staet onsiere. Derhouden heeft. O gawe bouen alle gauen / te weten / in die apothekerije soo ouerbloedelyck versadicht te worden dooz de specerijen des Godthepts/ende in dien wellustigen kelder soo bouen ouerbloedelyck droncken ghemaeckt te worden met den wyn der Goddelicker liefde/ ia tot den croppe toe herbult te worden/so datter niet toegelaten en wort eenen wort te veroeren tot die palen daermen soude mogen forghen dat de cracht van sulcken welriekentheyt soude mogen verflout worden. Daer-en-bouen oock dat waer nootsakelyckheyt quam/om toe te gaen door den lepotsman der liefsden/datinen mochte niet hem draghen het opzupselen van

sulcken vervullinghe / op dat den ryckdom vande
 Goddelijke ouerbloedicheyt ende de soeticheydt
 des reucks aen andere mochte mede ghedeyt
 worden. Dat ghy dese gane o Heere Godt aen
 wtuercozen sout connen geuen door de ouerm
 nichfuldicheyt van v almogenheydt betrouw
 ich / oock dat ghy my die wel sout willen gheuen
 dooz v lieffelijcke goetdadicheydt : maer hoe dat
 ghy my die sout geuen connen / ouermidts min
 onweerdicheyt en can ik van v onbespoeglijc
 wissheyt niet doorgonden. Maer nu glorifico
 ich ende make groot v wyse ende goederhande
 almogenheydt / ick prijse ende aenbidde v almo
 gende ende goederhande wissheyt. Ick ghebe
 dyde ende dancke v almoghende ende wijsche
 goederhandicheydt mijnen Godt / want al wat mi
 opt heest connen gegint worden dooz v milthe
 dat hebbet ick ontfangen verre onweerdeyng
 bouen myn wearden.

Hoe sy vanden Heere ghedwonghen is ghevve
 en verlicht om dat sy desedingē schrijuen soudt

DAT X. CAPITTEL.

Als ick voordeelde heel onbequaem te zijn
 daerom in myn conscientie niet en cost ghe
 zijn / ende ouersulcks die opgehouden hadde
 H. Crups verheffinghe toe / ende onder de mi
 myn meynde met andere oeffeninghen te beco
 meren / soo heeft de Heere myn verstant gebro
 tot dese woorden / te weten : Weet seker dat
 nopt wt den kercker des vleesch en sult gaen
 riij toe dat ghy het leste mytken betaelt sult
 ben dat ghy noch vp v hout / ende als ick mi